

Nacrt

Prijedlog zakona broj _____

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE INDONEZIJE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZA NA DOHODAK,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE
HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE INDOEZIJE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZA NA DOHODAK**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indonezije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja poreza na dohodak sadržana je u odredbi članka 139. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska je od osamostaljenja sklopila 45 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temeljena na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) te Ujedinjenih naroda.

Također, Republika Hrvatska je s nekim državama privremeno do sklapanja novoga, postigla sporazum o primjeni ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (Finska, Norveška, Danska, Švedska, Italija, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske).

Potpisivanje Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indonezije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja poreza na dohodak samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Republike Indonezije.

Nakon potpisivanja Ugovora, u tekstu izvornika na hrvatskom jeziku uočene su određene tehničke pogreške u odnosu na tekstove izvornika na indonezijskom i engleskom jeziku, koje je dogovoreno ispraviti u postupku predviđenom člankom 79. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora. Razmjenom note Veleposlanstva Republike Hrvatske u Republici Indoneziji broj 004/04, od 5. siječnja 2004. godine i note Odjela za vanjske poslove Republike Indonezije broj D-00240/III/2009/39, od 24. ožujka 2009. godine, diplomatskim putem je postignut dogovor o ispravku pogrešaka u tekstu Ugovora kako je potpisan u izvorniku na hrvatskom jeziku, u smislu članka 79. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora. Slijedom postignutog dogovora, u Konačnom prijedlogu zakona objavljuje se tekst Ugovora na hrvatskom jeziku, kako je ispravljen slijedom spomenutog dogovora.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indonezije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja poreza na dohodak, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indonezije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja poreza na dohodak uređuju se načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim

građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Republici Indoneziji, ako ti radovi traju kraće od 6 mjeseci. Pružanje usluga savjetovanja smatrat će se stalnom poslovnom jedinicom ako traju dulje od 3 mjeseca u bilo kojem 12 mjesečnom razdoblju. Oporezivanje dobiti od poslovanja generalno vrši država rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Također će se omogućiti hrvatskim zrakoplovnim i pomorskim društvima koja obavljaju prijevoz robe ili putnika između Republike Hrvatske i Republike Indonezije, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Ugovorom se snižavaju stope za pasivni dohodak u odnosu na postojeće stope propisane domaćim zakonima, tako da se dividende na izvoru oporezuju stopom od 10%, kao i kamate i autorske naknade. Propisani su načini otklanjanja dvostrukog oporezivanja, kao i jednako postupanje s društvima država ugovornica u raznim poreznim situacijama. Postupak zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom problemu i nastalom ili prijetjećem slučaju dvostrukog oporezivanja države direktno dogovaraju, bez sudjelovanja diplomatskih kanala što bi pridonijelo ubrzanju rješavanja problema. Članak o razmjeni obavijesti predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“ broj 6/02 – pročišćeni tekst, 41/02, 91/03, 58/04, 39/08 i 86/08) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga prijedloga, te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Republike Indonezije potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu, cijeni se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Prijedlog zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE INDONEZIJE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZA NA DOHODAK

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“ broj 28/96), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 - ispravak) predlaže se pokretanje postupka za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indonezije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja poreza na dohodak.

Nacrt konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indonezije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja poreza na dohodak, glasi:

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE REPUBLIKE INDONEZIJE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZA NA DOHODAK**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indonezije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja poreza na dohodak, potpisan u Jakarti dana 15. veljače 2002. godine, u izvorniku na hrvatskom, indonezijskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE REPUBLIKE INDONEZIJE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZA NA
DOHODAK**

**Vlada Republike Hrvatske
i
Vlada Republike Indonezije**

želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak

utvrdile su kako slijedi:

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

- (1) Ugovor se primjenjuje na poreze na dohodak koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezina tijela lokalne samouprave i uprave, neovisno o načinu na koji se ubiru.
- (2) Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na porast imovine i poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine.
- (3) Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor posebno su:
 - a) u slučaju Hrvatske:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;

(u daljnjem tekstu "hrvatski porez")
 - b) u slučaju Indonezije:

porez na dohodak prema Undang-undang Pajak Penghasilan 1984. (broj 7 Zakona iz 1983);

(u daljnjem tekstu "indonezijski porez")
- (4) Ovaj Ugovor primjenjuje se i na iste ili bitno slične poreze koji se uvedu od dana potpisivanja ovog Ugovora uz navedene poreze ili umjesto njih, u skladu sa zakonima države ugovornice. Nadležna tijela država ugovornica priopćavat će na kraju svake godine jedne drugima bitne promjene u svojim poreznim zakonima.

Članak 3.
OPĆE DEFINICIJE

- (1) Za potrebe ovog Ugovora ako iz konteksta ne proizlazi drugačije:
 - a) izraz "Hrvatska" znači cjelokupno područje Republike Hrvatske unutar njezinih međunarodno priznatih granica, kao i područje izvan teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska, u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši suverena prava i jurisdikciju.
 - b) izraz "Indonezija" znači cjelokupno područje Republike Indonezije kako je to definirano indonezijskim propisima;
 - c) izrazi "država ugovornica" i "druga država ugovornica" označavaju Republiku Hrvatsku ili Republiku Indoneziju ovisno, o kontekstu;
 - d) izraz "osoba" uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu pravnu osobu;
 - e) izraz "društvo" označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - f) izraz "društvo države ugovornice" i "društvo druge države ugovornice" označavaju trgovačko društvo kojim upravlja rezident države ugovornice ili trgovačko društvo kojim upravlja rezident druge države ugovornice;

- g) izraz "međunarodni promet" označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja društvo jedne od država ugovornica, osim ako se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - h) izraz "državljanin" označava sve fizičke osobe koje imaju državljanstvo jedne od država ugovornica i svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj status izvode iz propisa koji vrijede u jednoj od država ugovornica;
 - i) izraz "nadležno tijelo" znači:
 - (i) u slučaju Republike Hrvatske, ministra financija ili njegova ovlaštenog predstavnika,
 - (ii) u slučaju Republike Indonezije, ministra financija ili njegova ovlaštenog predstavnika.
- (2) U svrhu primjene ovog Ugovora u bilo kojem trenutku od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime definiran, osim ako sadržaj ne zahtjeva drugačije, imat će značenje koje u tom trenutku ima prema propisima te države u svrhu poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, s tim da će svako značenje koje je u skladu s primijenjenim poreznim propisima te države ugovornice biti mjerodavno u odnosu na značenje dano u skladu s propisima druge države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

- (1) U ovome ugovoru izraz "rezident države ugovornice" označava svaku osobu koja prema propisima države ugovornice podliježe oporezivanju na temelju svoga prebivališta, boravišta, mjesta sjedišta društva, mjesta sjedišta uprave ili nekog drugog obilježja sličnog značenja. Ovaj izraz ne uključuje osobu koja podliježe oporezivanju samo s dohotkom iz izvora u toj državi.
- (2) Ako je, prema odredbama stavka 1. fizička osoba rezident obiju država ugovornica, onda se njezin status određuje sukladno slijedećim pravilima:
- a) smatrat će se rezidentom one države u kojoj ima prebivalište; ako ima prebivalište u objema državama, smatrat će se rezidentom samo one države s kojom ima najuže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa).
 - b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako u ni u jednoj državi nema prebivalište, smatrat će se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima boravište;
 - c) ako osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatrat će se rezidentom samo one države ugovornice čiji je državljanin;
 - d) ako je osoba državljanin obiju država ili nije državljanin nijedne od njih, nadležna tijela država ugovornica odlučiti će o tome međusobnim dogovorom.
- (3) Kad je, sukladno odredbama stavka 1, pravna osoba rezident obiju država ugovornica, tada će se smatrati rezidentom one države ugovornice u kojoj je osnovana.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

- (1) Za svrhe ovog Ugovora izraz "stalna poslovna jedinica" označava stalno mjesto poslovanja preko kojega se poslovanje društva u cijelosti ili djelomično obavlja.
- (2) Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje posebno:
- a) mjesto uprave;

- b) podružnicu;
- c) ured;
- d) tvornicu;
- e) radionicu;
- f) farmu ili plantažu;
- g) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili neko drugo mjesto na kojem se obavlja istraživanje ili iskorištavanje prirodnih bogatstava.

(3) Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje također i:

- a) gradilište ili građevinski, montažni ili instalacijski projekt ili s tim povezanu aktivnost nadgledanja, i to samo ako traju dulje od šest mjeseci;
- b) pružanje usluga uključujući usluge savjetovanja nekog društva države ugovornice uz pomoć namještenika ili drugog zaposlenika u drugoj državi ugovornice, pod uvjetom da se takve djelatnosti nastavljaju za isti projekt ili za neki s tim povezan projekt, a za razdoblja koja zajedno prelaze rok od tri mjeseca u svakom dvanaestomjesečnom periodu;
- c) korištenje instalacija ili bušilačke opreme ili broda u jednoj državi ugovornici kako bi se istražila ili iskoristila prirodna bogatstva, ali samo ako takvo korištenje traje dulje od 120 dana.

(4) Neovisno od prethodnih odredaba ovog članka, neće se smatrati da izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje:

- a) korištenje objekata isključivo za uskladištenje, izlaganje ili isporuku dobara ili robe koji pripadaju društvu;
- b) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- c) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo društvo;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili za prikupljanje podataka za društvo;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja drugih pripremnih ili pomoćnih djelatnosti za društvo;
- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog kombinacije djelatnosti spomenutih u podstavcima od a) do e) pod uvjetom da cjelokupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremno ili pomoćno značenje.

(5) Neovisno o odredbama stavka 1. i 2., kad osoba, koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na koju se odnosi stavak 6. djeluje u ime društva te ima ovlaštenje da u državi ugovornici zaključuje ugovore u ime tog društva, smatrat će se da to društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u odnosu na sve aktivnosti koje te osoba poduzme za društvo, osim ako su djelatnosti te osobe ograničene na djelatnosti navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale preko stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

(6) Ne smatra se da društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici ukoliko svoje poslovanje u toj državi obavlja preko posrednika, generalnog komisijskog zastupnika ili drugog predstavnika sa samostalnim statusom ako te osobe rade u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.

- (7) Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je u većinskom vlasništvu društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (preko stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da je ijedno od njih stalna poslovna jedinica drugog društva.

Članak 6.

DOHODAK OD NEKRETNINA

- (1) Dohodak koji rezident jedne države ugovornice stekne od nekretnina koje se nalaze u drugoj državi ugovornici (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
- (2) Izraz "nekretnina" ima značenje prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i dijelovi nekretnine, stoka i oprema koje se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, stvarna prava na koje se primjenjuju odredbe općih propisa o vlasništvu nad zemljom, pravo plodouživanja nekretnine i prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava. Brodovi, zrakoplovi i cestovna transportna vozila neće se smatrati nekretninama.
- (3) Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te na svaki drugi način korištenja nekretnine.
- (4) Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina društva i na dohodak od nekretnina koje se koriste u obavljanju samostalne djelatnosti.

Članak 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

- (1) Dobit društva države ugovornice oporezuje se samo i toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi. Ako društvo posluje ili je poslovalo na taj način, dobit društva može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, ali samo za onaj iznos dobiti koji bude ostvaren djelatnošću te stalne poslovne jedinice.
- (2) Ako drugačije nije propisano u stavku 3. ovoga članka, kada društvo države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je stalna poslovna jedinica.
- (3) Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice priznaju se kao odbici troškovi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući upravne i opće administrativne troškove, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje. Ova odredba bit će podložna ograničenjima prema domaćim zakonima država ugovornica.
- (4) Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti društva među različitim dijelovima istog, stavak 2. nikako ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele mora, međutim, biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.

- (5) Neće se smatrati da stalna poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za društvo.
- (6) Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
- (7) Ako dobit uključuje dijelove dohotka ili primitka koji su posebno uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.

POMORSKI I ZRAČNI PROMET

- (1) Dobit društva države ugovornice od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici čije je društvo koje obavlja djelatnost korištenja brodova ili zrakoplova rezident.
- (2) Za potrebe ovog članka, dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu uključuje:
 - a) dobit od najma praznih brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu;
 - b) dobit od korištenja, uzdržavanja ili najma kontejnera, uključujući prikolice i pripadajuću opremu za transport kontejnera robe ili dobara;pri čemu je takav najam ili takvo korištenje, održavanje ili najam ovisno o korištenju brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu.
- (3) Odredbe stavaka 1. primjenjuju se i na dobit od udjela u konzorciju, zajedničkom poslovanju ili u međunarodnoj agenciji.

Članak 9.

POVEZANA TRGOVAČKA DRUŠTVA

- (1) Ako
 - a) društvo države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva druge države ugovornice,
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva države ugovornice i društva druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja između ta dva društva u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima utvrđeni uvjeti različiti od onih koji bi postojali između samostalnih društava, dobit koji bi se ostvarila koja bi se ostvarila kad takvi uvjeti ne bi postojali, može se uključiti u dobit tog društva i sukladno tome oporezivati.
- (2) Ako država ugovornica u dobit društva te države uključi - i sukladno tome oporezuje - dobit za koju je društvo druge države ugovornice već oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koja bi prvo društvo ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva društva bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna društva, tada će druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza koji je ista utvrdila na tu dobit. Pri toj prilagodbi trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora a, ako je potrebno, nadležna tijela država ugovornica međusobno će se savjetovati.
- (3) Država ugovornica neće mijenjati dobit društva u okolnostima naznačenim u stavku 2. nakon isteka vremenskih rokova odobrenim u njenim poreznim zakonima.

Članak 10. DIVIDENDE

- (1) Dividende koje društvo rezident države ugovornice plaća rezidentu druge države ugovornice koji je stvarni korisnik dividendi mogu se oporezivati samo u toj drugoj državi.
- (2) Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje plaća dividende, i to prema zakonima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10% od bruto iznosa dividendi.

Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom određuju način primjene navedenih ograničenja.

Ovaj stavak neće utjecati na oporezivanje na dobit društva iz koje se isplaćuju dividende.

- (3) Izraz "dividenda" upotrijebljen u ovom članku označava dohodak od dionica ili povlaštenih dionica ili povlaštenih prava, radničkih dionica, osnivačkih dionica ili drugih prava koja nisu potraživanja duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak koji podliježe istom načinu oporezivanja kao i dohodak od dionica sukladno poreznim propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
- (4) Odredbe stavka 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se ako osoba koja je nositelj prava na dividendu, koji je rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi isplaćuje dividende ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta, a pravo temeljem kojega se dividende isplaćuju je stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7. ili odredbe članka 14.
- (5) Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može utvrditi nikakav porez na dividende plaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende plaćaju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društava, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.
- (6) Neovisno od bilo koje druge odredbe ovog Ugovora, kada društvo koje je rezident države ugovornice ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici, dobit te stalne poslovne jedinice može biti podvrgnuta dodatnom porezu u toj drugoj državi u skladu s njezinim propisima, ali taj dodatni porez ne smije prelaziti 10% iznosa dobiti, nakon što se od dobiti odbije porez na dobit i drugi porezi na dobit u toj drugoj državi.
- (7) Odredbe stavka 6. ovog članka neće utjecati na odredbe sadržane u bilo kojem proizvodnom ugovoru i ugovoru o radu (ili bilo kojim drugim sličnim ugovorima) koji se odnose na naftni i plinski sektor ili neko drugi rudarski sektor, a koji su zaključeni od strane Vlade Indonezije, njezinog instrumentalnog, relevantnog državnog naftnog ili plinskog društva ili bilo koje druge pravne osobe koja je rezident druge države ugovornice.

Članak 11. KAMATE

- (1) Kamate nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice, koji je i stvarni korisnik tih kamata, mogu se oporezivati samo u toj drugoj državi ugovornici.
- (2) Međutim, takve kamate mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale i to prema propisima te države, pa i ukoliko je stvarni korisnik kamata rezident druge države ugovornice, ali tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10% bruto iznosa tih kamata. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.

- (3) Neovisno o odredbama stavka 2. kamate koje nastanu u jednoj državi ugovornici i koje stekne Vlada druge države ugovornice, njezino lokalno tijelo, centralna banka ili bilo koja financijska institucija kontrolirana od strane Vlade, kapital koji je u cijelosti u vlasništvu Vlade druge države ugovornice, kao što to može biti dogovoreno između nadležnih tijela država ugovornica, bit će izuzete od oporezivanja u prvo spomenutoj državi.
- (4) Izraz "kamate" za potrebe ovog članka označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira da li nose ili ne pravo udjela u dobitku dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnicama, obveznicama ili zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatama u smislu ovog članka.
- (5) Odredbe stavka 1. i 2. ne primjenjuju se ako nositelj prava na kamatu koji je rezident države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj su te kamate nastale putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta u toj drugoj državi, a potraživanja na koje se kamate plaćaju je stvarno povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14, ovisno o slučaju.
- (6) Smatra se da kamate nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatitelj kamata, bez obzira da li je rezident države ugovornice ili ne, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je dugovanje na koje se kamate plaćaju nastalo, a takve kamate snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamate nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
- (7) Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i nositelja prava na kamatu, ili između njih i neke druge osobe, iznos kamata, uzimajući u obzir potraživanja na koja se kamate plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i nositelja prava na kamatu da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12. AUTORSKE NAKNADE

- (1) Autorske naknade nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Međutim, takve naknade mogu se također oporezivati u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to sukladno propisima te države, ali ako je nositelj prava na autorsku naknadu rezident druge države ugovornice porez ne smije biti veći od 10% (deset postotaka) od bruto iznosa autorske naknade.
- (3) Izraz "autorske naknade", označava sva plaćanja primljena kao naknade za otuđenje ili korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, filmove ili vrpce ili druga sredstva za emitiranje na radiju ili televiziji, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka, te za informacije o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu (*know-how*).

- (4) Odredbe stavaka 1. i 2. na primjenjuju se ako nositelj prava na autorsku naknadu koji je rezident države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ostvareno pravo na autorsku naknadu putem stalne poslovne jedinice u toj državi ugovornici, ili obavlja u toj državi ugovornici samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u toj državi ugovornici nalazi, a prava ili imovina temeljem koje se autorske naknade isplaćuju stvarno su povezana s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7. odnosno članka 14.
- (5) Smatra se da autorske naknade nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje autorske naknade, bez obzira je li ona rezident države ugovornice ili ne, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u svezi s kojim je nastala obveza isplate autorske naknade, a takve naknade snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
- (6) Ako je zbog posebnog odnosa između isplatitelja i nositelja prava na autorsku naknadu ili između njih i neke druge osobe, iznos autorskih naknada, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje se takve naknade plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i nositelja prava na autorsku naknadu da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na potonji iznos. U takvom je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13.

DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

- (1) Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6, a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
- (2) Dobit od otuđenja pokretne imovine koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ili pokretne imovine koja pripada stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhe obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (3) Dobit koju društvo države ugovornice ostvari od otuđenja brodova ili zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu, ili pokretne imovine brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
- (4) Dobit od otuđenja kapitala nekog društva čija se imovina sastoji uglavnom od nekretnina koje se nalaze u državi ugovornici, oporezuje se u toj državi.
- (5) Dobit od otuđenja imovine na koju se odnose stavci 1. do 4. oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

Članak 14.

SAMOSTALNA DJELATNOST

- (1) Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih samostalnih djelatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim u jednom od slijedećih slučajeva kad se takav dohodak može oporezivati i u drugoj državi ugovornici:
 - a) ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti, oporezuje se samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu u toj drugoj državi;

- b) ako njegov boravak u toj drugoj državi ugovornici traje duže od razdoblja koje ukupno prelazi 90 dana u svakom dvanaestomjesečnom periodu, može se oporezivati samo onaj dio dohotka koji se ostvari od njegovih djelatnosti obavljenih u toj drugoj državi.
- (2) Izraz "profesionalne djelatnosti" uključuje posebno samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti te samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15. NESAMOSTALNI RAD

- (1) Ako nije drugačije propisano odredbama članka 16, 18. i 19., plaće i slična primanja koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom oporezuju se samo u toj državi, osim ako je riječ o nesamostalnom radu koji se obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
- (2) Neovisno o odredbama stavka 1., primanja od nesamostalnog rada koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezivati će se samo u prvospomenutoj državi ako su svi slijedeći uvjeti ispunjeni:
- a) ako rezident boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja u svom zbroju ne traju ukupno duže od 183 dana u toj kalendarskoj godini;
 - b) ako primanja isplaćuje poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ona isplaćuju u njegovo ime;
 - c) ako primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi.
- (3) Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu, a koje koristi društvo države ugovornice oporezivati će se samo u toj državi.

Članak 16. NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice za rad u svojstvu člana uprave ili drugog sličnog tijela društva koje je rezident druge države mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 17. UMJETNICI I ŠPORTAŠI

- (1) Neovisno o odredbama članaka 14. i 15., dohodak koji od svoje samostalne djelatnosti u drugoj državi ugovornici ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik te kao športaš, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
- (2) Ako dohodak od samostalne djelatnosti u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članaka 7., 14. i 15. može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili sportaš obavlja svoju djelatnost.

Članak 18.

MIROVINE

Ako drugačije nije propisano odredbama članka 19. stavka 2., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad oporezuju se samo u toj državi.

Članak 19.

DRŽAVNA SLUŽBA

(1) a) Plaće, honorari i druga slična primanja (osim mirovine) koje država ugovornica ili tijelo njezine lokalne samouprave i uprave isplati fizičkoj osobi za rad u državnoj službi za tu državu ugovornicu ili za rad u njenim tijelima lokalne samouprave i uprave oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

b) Takve se plaće, honorari i druga slična primanja, međutim, oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se ta služba obavljala u toj državi i ako je fizička osoba rezident te države, te ako u potpunosti zadovoljava jedan od slijedećih uvjeta:

(i) da je državljanin te države

(ii) da nije postao rezident te države samo radi obavljanja te službe.

(2) a) Mirovine koje fizičkoj osobi plaća država ugovornica, jedinica lokalne samouprave ili uprave, ili fond te države ili jedinice za službu za tu državu ili tijelo oporezuju se samo u toj državi.

b) Te mirovine, međutim, oporezuju se samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države ugovornice.

(3) Odredbe članka 15., 16. i 18. primjenjuju se na plaće, honorare i druge slične primitke i mirovine koje se odnose na službu u svezi s djelatnošću države ugovornice ili njenog tijela lokalne samouprave ili uprave.

Članak 20.

PROFESORI, NASTAVNICI, STUDENTI I VJEŽBENICI

(1) Plaćanja koja prima profesor ili nastavnik koji jest ili je neposredno prije posjete državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice, a koji u toj državi ugovornici ne boravi više od dvije godine radi znanstvenih studija ili istraživanja ili radi nastavne djelatnosti na sveučilištu, visokoj školi ili drugoj obrazovnoj ustanovi neće se oporezivati u prvoj državi ugovornici, uz uvjet da ti primici proizlaze od izvora izvan te države ugovornice.

(2) Fizička osoba koja jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bila rezident druge države ugovornice, a koja privremeno boravi u prvoj državi ugovornici isključivo kao student sveučilišta, visoke škole ili druge slične obrazovne ustanove ili kao vježbenik biti će od datuma prvog dolaska u tu državu ugovornicu u svezi s školovanjem izuzeta od plaćanja poreza u toj državi ugovornici:

a) na sve primitke ostvarene radi njenog uzdržavanja, obrazovanja ili obuke, uz uvjet da takva plaćanja proizlaze iz izvora izvan te države ugovornice, i

b) za razdoblje koje ne prelazi 2 godine, na sva primanja koja ne prelaze 1200 američkih dolara po kalendarskoj godini za nesamostalni rad koji obavlja u toj državi s ciljem nadopunjavanja sredstava koja su mu na raspolaganju za te svrhe.

(3) Fizička osoba koja jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bila rezident druge države ugovornice i koja privremeno boravi u prvoj državi ugovornici isključivo radi studija, istraživanja ili obuke kao primatelj stipendije, subvencije ili nagrade koju daje znanstvena, obrazovna, vjerska ili humanitarna organizacija, ili je ostvarena u sklopu programa tehničke pomoći u koju je uključena Vlada države ugovornice, bit će oslobođena od plaćanja poreza toj državi ugovornici na:

a) iznos takve stipendije, potpore ili nagrade;

b) sva plaćanja primljena u svrhu svog uzdržavanja, obrazovanja ili obuke uz uvjet da takva plaćanja proizlaze iz izvora izvan te države ugovornice.

Članak 21. OSTALI DOHODAK

(1) Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u predhodnim člancima ovog Ugovora, izuzev prihoda od lutrija, nagrada, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

(2) Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina definiranog u članku 6. stavka 2., ako primatelj takvog dohotka, a koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U takvom slučaju primjenjivat će se odredbe članka 7. ili članka 14.

Članak 22. IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

(1) Kada rezident Hrvatske ostvari dohodak koje se u skladu s odredbama ovog Ugovora može oporezivati u Indoneziji, Hrvatska će odobriti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Indoneziji. Takav odbitak ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku koji je oporeziv u Indoneziji.

(2) Kada rezident Indonezije ostvaruje dohodak iz Hrvatske, iznos poreza na taj dohodak plativ u Hrvatskoj bit će dopušten u skladu s ovim ugovorom kao kredit naspram porezu tog rezidenta, a koji je razrezan u Indoneziji. Iznos kredita ne smije prijeći iznos poreza u Indoneziji na taj dohodak, a koji je obračunat u skladu s indonezijskim poreznim propisima i pravilima.

(3) Neovisno o odredbama indonezijskih propisa, Indonezija će odobriti kredit naznačen u stavku 2. u odnosu na poreze koji se mogu plaćati u Hrvatskoj na dividende sukladno odredbama članka 10. stavka 2. i kamata sukladno odredbama članka 11. stavka 2. ovog Ugovora, ali koji je privremeno izuzet ili reduciran sukladno hrvatskim poreznim propisima.

Članak 23. JEDNAKO POSTUPANJE

(1) Državljeni države ugovornice u drugoj državi ugovornici ne smiju biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili obvezi ispunjavanja s njime povezanim uvjetima, ako se to razlikuje ili predstavlja veći teret od oporezivanja i s njime povezanim uvjetima kojima podliježu ili mogu podliježati državljani te druge države u istim okolnostima.

- (2) Stalna poslovna jedinica koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za društva te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba ne može tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza, odobrava osobne odbitke, olakšice i sniženja pri oporezivanju koje odobrava vlastitim rezidentima.
- (3) Društva države ugovornice čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje su drugačije ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s tim povezanim obvezama kojima podliježu ili mogu podlijegati slična društva prvospomenute države.
- (4) Osim kada se primjenjuju odredbe članka 9. stavka 1., članka 11. stavka 6. ili članka 12. stavka 4., kamate, autorske naknade i druge isplate koje društvo države ugovornice plaća rezidentu druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje su drugačije ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s tim povezanim obvezama kojima podliježu ili mogu podlijegati slična društva prvospomenute države.
- (5) Odredbe ovog članka vrijede, neovisno o članku 2., za poreze bilo koje vrste i naziva, a koji su predmet ovog Ugovora osim poreza koja ubiru nadležna tijela lokalne samouprave i uprave.

Članak 24.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

- (1) Ako osoba smatra da postupci jedne ili obje država ugovornica imaju ili će imati za njega kao posljedicu oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnom lijeku predviđenih u domaćim propisima tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen člankom 23. stavka 1., tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Postupak se mora prijaviti u roku od tri godine od saznanja za postupak koji je doveo do oporezivanja protivno odredbama ovog Ugovora.
- (2) Ako nadležno tijelo smatra da je prigovor opravdan, a ne može ga samostalno riješiti na zadovoljavajući način, ona će radi izbjegavanja oporezivanja koje bi bilo u neskladu s ovim Ugovorom nastojati naći rješenje u dogovoru s nadležnim tijelom druge države ugovornice. Postignuti dogovor provest će se bez obzira na rokove predviđene unutarnjim propisima država ugovornica.
- (3) Nadležna tijela država ugovornica nastojat će riješiti sve teškoće ili nejasnoće koje se pojave pri tumačenju ili primjeni ovog Ugovora zajedničkim dogovorom. Ta se tijela mogu dogovarati i o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.
- (4) Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno izravno općiti u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka. Ako je radi postizanja dogovora potrebna usmena razmjena mišljenja, to se može učiniti putem komisije sastavljene od zastupnika nadležnih tijela država ugovornica.

Članak 25.
RAZMJENA OBAVIJESTI

- (1) Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju obavijesti potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili unutarnjih propisa država ugovornica koje se odnose na poreze obuhvaćene ovim Ugovorom. Svaku obavijest koju primi država ugovornica smatrat će se tajnom na isti način kao i obavijesti dobivene prema unutarnjim propisima te države, te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) uključenim u postupak ovrhe, kaznenog progona ili odlučivanja po pravnim lijekovima koji se odnose na te poreze. Spomenute osobe ili tijela koristit će se tim informacijama samo u navedene svrhe. Takve podatke mogu otkrivati u javnom sudskom postupku ili sudskoj odluci.
- (2) Odredbe stavka 1. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) daje obavijesti koji su u skladu s propisima ili uobičajenom upravnom postupku te ili druge države ugovornice službena tajna;
 - c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, te odaje podatke čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku.

Članak 26.
DIPLOMATSKO I KONZULARNO OSOBLJE

Odredbe ovog Ugovora ne utječu na porezne povlastice diplomatskih ili konzularnih predstavnika predviđene općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Članak 27.
STUPANJE NA SNAGU

- (1) Ugovor stupa na snagu datumom zadnje obavijesti dane diplomatskim putem između Vlada država ugovornica o tome da su formalnosti za usvajanje ovog Ugovora završene.
- (2) Odredbe ovog primjenjuju se u državama ugovornicama:
 - a) u odnosu na poreze koji su zadržani na izvoru, na iznose plaćene ili dospjele na isplatu prvog siječnja one kalendarske godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je ovaj Ugovor stupio na snagu;
 - b) u odnosu na ostale poreze, za porezna razdoblja koja počinju na ili nakon prvog siječnja one kalendarske godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je ovaj Ugovor stupio na snagu.

Članak 28.
PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi neograničeno vrijeme, ali svaka država ugovornica može 30. lipnja ili prije 30. lipnja svake kalendarske godine, a nakon isteka razdoblja od pet godina od dana stupanja na snagu ovog Ugovora, diplomatskim putem drugoj državi ugovornici dostaviti pismenu obavijest o raskidu ovog Ugovora.

U tom slučaju, Ugovor će prestati važiti u obje države ugovornice:

- a) u odnosu na porez zadržan na izvoru, na iznose plaćene ili dospjele na isplatu na ili nakon prvog siječnja one kalendarske godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je dostavljena obavijest o prestanku;
- b) u odnosu na ostale poreze, za porezna razdoblja koja počinju na ili nakon prvog siječnja one kalendarske godine koja neposredno slijedi nakon godine u kojoj je dostavljena obavijest o prestanku.

U znak prihvatanja preuzetih obveza, opunomoćeni zastupnici obje države ugovornice potpisuju ovaj Ugovor.

Zaključeno u Jakarti dana 15. veljače 2002. godine, u dva izvornika na hrvatskom, indonezijskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni.

U slučaju različitog tumačenja hrvatskog i indonezijskog teksta, mjerodavan je engleski tekst.

Za Vladu

Republike Hrvatske

Dr. sc. Vesna Cvjetković Kurelec, v.r.
zamjenica ministra
vanjskih poslova

Za Vladu

Republike Indonezije

Dr. Makarim Wibisono, v.r.
generalni direktor za inozemne gospodarske
odnose, Ministarstvo vanjskih poslova

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:

Zagreb,

HRVATSKI SABOR

predsjednik Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona potvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indonezije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja poreza na dohodak, sukladno odredbama članka 139. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01. - ispravak), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Indonezije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja poreza na dohodak nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.